

Womhaj Bóh!

Czísło 24.
16. junija.

Létnik 5.
1895.

Szerbiske njedzelske łopjenka.

Wudawaju ło kóždy sobotu w Smolerjez kniżicznjezjetni w Budyshinje a łu tam dostacź sa shtwórtlétnu pschedplatu' 40 np.

1. njedzela po św. Trojicy.

Jap. st. 2, 42: „Woni pak wostachu wobstajni we wuczbje tych japoschtolow.“

Budź Bohu sa to dzał, so nam, jeli sechzemy pschi japoschtolkej wuczbje sawostacź, žanemu wjazn trjeba njeje, so dyrbjeli s nowa kwjeczi japoschtoljo tež k nam kem pschińcź a nam psched woczomaj swoje dżiwny dokonjecź. Ale tychle japoschtolow słowo a jich wuczbju my potrzebamy, — tu pak s Boha hjo dawno mamy, a tu nam žadny jenicźki cżlowjek s wutrobny wsacź njemóže. Tale jich wuczbja je do wscheho śwětla rosnjehena a rośschěrjena, wschēm ludam ło wona kóždemu s jeho jazykom pschi-powjeda.

Njech byli ło njepscheczeljso sběhnyli, njech byli nam japoschtolow pišma wschē na popjel spalili, — naschu wutrobu nam tola nješamóža spalicź, ani s njeje japoschtolow wuczbju wupalicź, pschetoz ta sawostanje móž nascheho žiwjenja, kotraž wschēch naš pschi naschim sbóžniku žiwnych sdžerzi. — Wschōn njepscheczelski wichor, hněw a škobjenje pscheczimo Božemu słowu je słabny wětr a nješamóže na nihdy žane Bože słubjenje štasycź. Njebjo a semja junu šahinjetaj, — tole Bože słowo sawostanje žiwe.

Wostań pak tež kóždy šchesczijan pschi tymle Božim słowje, pschetoz s tym njeje dolecź, so mēl jo ty w swojim pomjattku šahowane a so by jo s hlowny wjedził. Wobstajny pschi wuczbje japoschtolow sawostanjesh tehdy, hdyž ło wschēdnje wo to modliš, so chzynł czi Bóh to šamo dodacź, šchtož je nam šlubik, so jo se swojim sbóžnikom

darjene dostanjemy. Wobstajny by tehdy, hdyž šwěru to wuzijesh, šchtož czi Bóh posliczi: jeho słowo a jeho šakramentaj. Se wschēm tym pschińdžesh do šwojeho praweho sboža a šobu do sbóžnosće. A hdyž štaj dwaj, abo hdyž łu tšjo abo jich wjazn šjenoczeni w nascheho sbóžnikowym njenje, tam je won šobu bješ nimi. Duž wostań pschi wschēdnym modlenju, džerž ło k Božemu blidu, wostań w prawym wěrnym šjenocženstwoje — tajkile sawostanjesh pschi prawej wěrnej japoschtolkej wuczbje.

Tón šnjes pak pschiwda wschēdnje japoschtolkej wošadze tajkich, kiž buchu šobu s nej sbóžni. Šinał wschał tam tež bycź njemóžesh: tale wošada, kiž bē wscha polna šwjateho Ducha, ta dyrbjesh wošofacź, šajku ma šama w šebi žiwu móž. Duž tež džen sa džen wjazn wěrinych k nim pschistupi, a džen sa džen buchu nowe mjena do knihow žiwjenja šapišane. Takle bu tale japoschtolka wošada prawy, wěrný nowy Jerusalem, to nowe Bože město.

A s cžim je šebi wona wschēch wutrobny dobyła? Niz se žanym šwojim wjele wucženjom, ani se žanym bēhanjom a wabjenjom. Nē, šama na šebi bē wona wošofas sa to, šajku sbóžnoczinjazu móž ma ta wješela powjescź wo šhryštuku, so ma wo prawdže s nim kóždy swojeho wěrneho sbóžnika.

A šchtož tychle přēnich šahorjennych šchesczijanow s woczomaj wuhlada, tón bē wschōn šapschijany, šajaty, so šinał njemóžesh, hacž šobu k nim pschistupicź. Škóždy dyrbjesh šebi prajicź: Šawěscze, tu ma Bóh šwój dom, jowle łu sa naš te prawe wrota do Božich njebjehow

